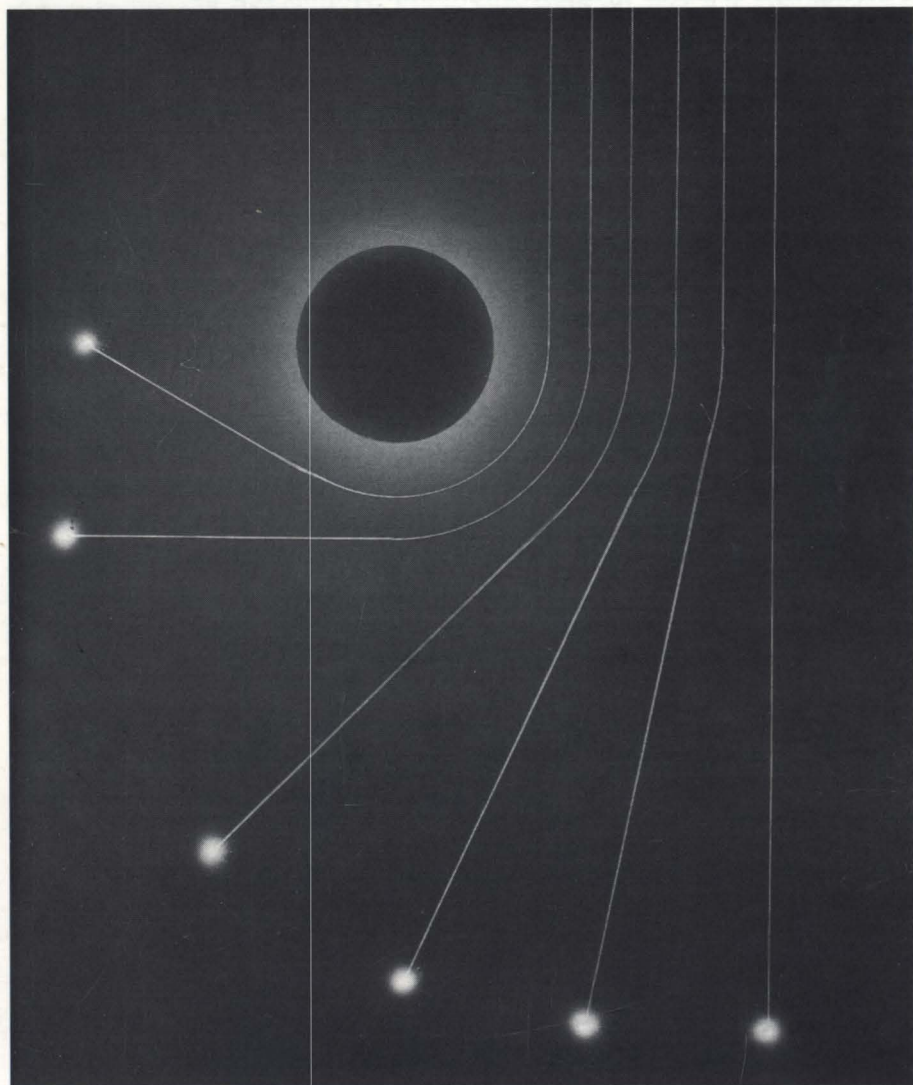

UFO-KONTAKT

Nr 3, 1993

Organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO)

Innehåll:

Till våra läsare!..... s. 3

Patriasrken Hanoks rymdfärd..... s. 4 - 6

Sanningen om "Jesus Kristus"..... s. 7 - 8

Pyramidernas gåta..... s. 9 - 11

Tyngdkraftens gåta..... s. 12 - 14

Vår teknik på villovägar..... s. 15 - 18

Att planera för en bättre värld..... s. 19 - 21

Minnen från ett tidigare liv..... s. 22

Vårt program ..... s. 23

Omslagsbilden: Avböjning av ljuspartiklar i världsrymden

TILL VÅRA LÄSARE !

Du, kära läsare av den här tidskriften, har förmånen att kunna ta del av informationer, som det stora flertalet av det svenska folket tyvärr inte har den blekaste aning om. Det gäller den obestridliga närvaron av högre utvecklade civilisationer från främmande världar på vår planet, både nu och i gångna tider, informationer som våra makthungriga och vinningslystna jordiska styresmän inte vill släppa ut. De har ju bara ställt till med skit och elände på Jorden, och om folk fick reda på, att det finns mycket finare och bättre civilisationer på andra håll i Universum, skulle de riskera att förlora sina omistliga privilegier och maktpositioner!

Det är bra att du själv informerar dig om de här intressanta sakerna, men andra borde också få veta sanningen, eftersom dess spridande kan ha en viss betydelse för vår överlevnad på den här planeten. **Hur skulle det vara, om du försökte värva någon ny prenumerant och medlem av vårt UFO-förbund?** Gudarna ska veta, att det inte är lätt att arbeta upp en ny tidskrift i ett sådant här kontroversiellt ämne, hur intressant och viktigt materialet än är!

På tal om det religiösa, så har jag valt att utmana de kultreligiösa proffsen genom att återge våra rymdvänners kritiska syn på bl a vår egen falska troslära, den paulinska kristendomen, och hoppas att jag inte skall bli levande bränd på bål för det. Förhoppningsvis blir jag inte heller halshuggen i likhet med de 62 kvinnorna i Torsåkers församling i Ångermanland år 1675, som kyrkoherden hade anklagat för att ha rest på kvastskäft till Blåkulla, eftersom jag liksom smålänningen Ante Jonsson är mera intresserad av fantastiska resor med UFO till andra ställen än det nämnda.

För säkerhets skull måste jag väl ändå avråda dig, kära läsare, från att alltför energiskt värva prenumeranter på den här tidskriften bland troende medlemmar av Livets Ord eller liknande sekter!

SUNE HJORTH

PATRIARKEN HANOKS RYMDFÄRD

När Gud skapade människor, gjorde han dem lika Gud... När Adam var 130 år gammal, födde han en son ... och gav honom namnet Set. Och sedan Adam hade fött Set, levde han 800 år och födde söner och döttrar. Så står det i Bibeln, Första Mosebokens 5. kapitel, och det kanske inte är riktigt så fantastiskt som det låter. Det är möjligt, att bibelförfattaren - precis som de kristet troende i våra dagar - inbillade sig att Gud var någon mystisk, allsmäktig varelse, som först hade trollat fram hela universum och därefter det första människoparet i kraft av sitt ord och sedan dess bestämde över människornas liv. Den guden var emellertid en ren fantasifigur. I verkligheten var Gud själv en människa av kött och blod, ledaren för en grupp mycket långlivade utomjordingar, som med sina rymdskepp hade invaderat Jorden för att ta den i besittning, något som skedde för c:a 13.000 år sedan!

Den utomjordiske ledaren hette egentligen **Arus** och hade närmast kommit från en planet kring den rätt så närbelägna stjärnan **Beta Centauri**. Han bar titeln **JHVH**, ett ord som uttalas *ishvish*, betyder **vishetskonung** och är översatt med **gud**. Hans underbefälhavare, **Semjasa**, fångade in ett rätt så vackert kvinnligt exemplar av de förvildade individer, som var avkomlingar av tidigare på Jorden utsatta eller här kvarlämnade människor. Mot guds, det vill säga Arus' vilja hade Semjasa sexuellt umgänge med den här kvinnliga varelsen, som man kallade **Eva** - ordet betyder rätt och slätt "den födande" - och avlade med henne en son, kallad **Adam**, som betyder "jordmänniska". Han fick med henne också en dotter, som sedan fick barn med sin bror och därigenom gav upphov till ett av de nuvarande människosläktena på Jorden. Andra underbefälhavare parade sig med andra infångade evor, och beroende på föräldrarnas varierande hudfärg uppstod så de olika människoraserna på vår planet.

Att Adam levde i 930 år är inte alls otroligt. Gud själv - d v s Arus - levde tills han blev bortåt 4.000 år, då han mördades av sin egen lika maktlystne son, som hette **Jehavon**. Även Adams avkomlingar blev förhållandevis gamla, de hade ju i sina gener ett arv från sina långlivade utomjordiska förfäder. En av dessa avkomlingar ett antal generationer senare bar namnet **Hanok**, och det är denne märklige man, som vi nu skall ägna lite intresse!

*När Hanok var 65 år gammal, födde han Metusela. Och Hanok vandrade i gemenskap med Gud i 300 år, sedan han fött Metusela... Sedan Hanok så hade vandrat i gemenskap med Gud, såg man honom inte mer, för Gud tog honom bort. Det är i stort sett allt som står om Hanok i Bibeln, och det är ju inte mycket, även om det intressant nog om just den här mannen inte står: därefter dog han utan att Gud tog honom bort. Det låter lite mystiskt, men det hela blir ofantligt mycket klarare, när man tar del av en märklig skrift, som endast av den koptiska kyrkan i Etiopien har medtagits i den officiella Bibeln, nämligen **Hanoks bok**. Det är en berättelse om en närkontakt med utomjordingar, som kanske kan betecknas som den första UFO-litteraturen i världshistorien!*

Hela boken är en berättelse i jagform av Hanok själv, en berättelse, som alltså skulle kunna vara mer än 10.000 år gammal, även om grundtexten gått förlorad. I en slavisk översättning skildrar den 365-årige patriarken bland annat hur det gick till, när han före sin märklige rymdfärd fick kontakt med ett par storväxta utomjordingar:

När jag hade blivit 365 år gammal, befann jag mig en dag i andra månaden ensam i mitt hus. Där framträdde inför mig två mycket stora män, som jag aldrig hade skådat på Jorden... De stod vid huvudändan av min säng och ropade mitt namn. Jag vaknade ur sömnen och steg upp. Sedan bugade jag mig för dem, med ansiktet blekt av skräck. Då talade de båda männen till mig och sade: 'Var inte rädd, Hanok! Herren har sänt oss till dig, för i dag skall du fara upp till himlen med oss. Ge dina söner och tjänstefolk anvisningar om vad de skall uträtta i ditt hus! Men ingen får söka efter dig, förrän Herren låter föra dig till dem igen.'

Strålskeppet, som skulle föra upp honom i himlen beskriver Hanok på sitt naiva sätt som ett stort hus, omgivet av eldtungor och uppbyggt av kristallstenar. Ännu mer imponerad blir han givetvis, när han upptransporterad av strålskeppet kommer ut i det stora moderskeppet, vars glans och prakt överväldigar honom. Han ser Herren, d v s befälhavaren, sitta på en hög tron, med en väldig massa människor omkring sig. Sedan förs han bort till en plats, varifrån han kan studera bland annat atmosfäriska fenomen och får se hur åskväder uppstår och blixtrar ljungar. Han får också en hel del informationer om solens skenbara rörelser, om nattens avtagande längd framemot vårdagjämningen, om månens rörelser, om styrkan av dess ljus etc. Men huvudsyftet med Hanoks upptagande var nog inte att ge denna jordmänniska lektioner i astronomi och atmosfärisk fysik, utan hade snarare med de "fallna" väktaränglarna att göra!

Underbefälhavarna hade nämligen försatt sig själva i en ömtålig situation genom att mot Guds, det vill säga Arus' önskan beblanda sig med de jordiska kvinnorna, en beblandelse, som också berörs i början av Bibelns 6. kapitel: *Då nu människorna började föröka sig på Jorden och döttrar föddes åt dem, såg Guds söner att människornas döttrar var vackra, och de tog till hustrur dem som de fann mest behag i.* Att med uttrycket "Guds söner" måste förstås de här storgiganterna och långlivade utomjordingarna är solklart, någon annan förnuftig förklaring finns helt enkelt inte! Men av Hanoks bok framgår det ganska tydligt, att de fallna himmelssönerna använde jordmänniskan Hanok som någon sorts böneman i syfte att blidka den förargade ledaren. Av denne fick nämligen Hanok höra följande ord: *Gå bort och tala till himmelens väktare, de som har sänt dig för att böna för dem, och säg till dem så här: 'Det borde vara ni som bönade för människorna och inte tvärtom! Varför har ni lämnat den höga, heliga himlen, sovit hos kvinnorna, vanärat er med människornas döttrar?'*

Gud var alltså rent ut sagt förbannad på sina olydiga underbefälhavare, och Hanok uppmanades att tillrättavisa dem. Han fick också en massa informationer om himmelssönernas verksamhet på Jorden och deras olika uppgifter etc, informationer som den läs- och skrivkunnige Hanok tydligen kunde avläsa på en bildskärm i rymdskeppet: *Hanok, betrakta skriften på de himmelska tavlorna, läs vad som står skrivet på dem, och bevara noga allt som sägs!* Den ombordtagne fick också en direkt uppmaning att själv skriva ner allt han upplevde och informerades om, för att det skulle kunna bevaras åt kommande generationer. Man kan väl anta, att detta nedskrivande skedde på en rymdskeppsdator! I den slaviska Hanoks bok får vi veta att Hanok skrev en hel månad i sträck efter diktamen av en ärkeängel: *Och Bretil talade till mig i trettio dagar och nätter, och jag skrev, utan att vila, ner allt detta. När han var färdig hade jag skrivit 360 böcker.* Vad Hanok menade, var väl förmodligen 360 textsidor, utskrivna med hjälp av datorns laserskrivare!

Till slut fick Hanok återvända för en månad till Jorden, så att han kunde ge instruktioner till sin son **Metusela**. Han anförtrorde det skrivna åt honom att bevaras för framtiden. Sedan fördes han än en gång bort och syntes inte mera till! Så slutade alltså den första berättelsen om en jordmänniskas ombordtagning på utomjordiska rymdfarkoster, som bevarats till vår tid. Den som vill försöka bortförklara den som ett utslag av fria fantasier, lär nog få det svårt att övertyga tänkande människor!

SUNE HJORTH

SANNINGEN OM "JESUS KRISTUS"

Enligt vad våra rymdvänner meddelat den speciellt utvalde kontaktpersonen **Eduard Meier** i Schweiz, är "Jesus Kristus" ett rent fantasinamn, som falskeligen pådyvlades himmelssonen **Gabriels** son med **Maria**, den sedermera korsfäste och nästan dödade profeten **Immanuel**, som någon tid efter flykten från klippgraven med ett strålskepp transporterades till Damaskus. Det var den fariseiske mordgalningen **Saulus**, efter "omvändelsen" kallad **Paulus**, som i sin kultreligiösa fanatism förvrängde Immanuels fina lära och gjorde en kultfigur av honom med det påhittade namnet Jesus Kristus!

Den sanna berättelsen om Immanuels lära och liv, **Talmud Immanuel**, upptäcktes med utomjordingarnas hjälp år 1963 och översattes av upptäckaren - likaledes med deras hjälp - från arameiska till tyska, för att sedan av Meier släppas ut i form av några maskinskrivna kopior år 1974. Berättelsen var författad av Immanuels trofaste lärjunge **Judas Iskariot**, och det var hans första utskrift som stals av en figur som hette **Juda Ihariot**, såldes till överstepräster för 70 silverpenningar och så småningom lades till grund för de fyra, delvis förfälskade evangelierna. Det var den här figuren, som i verkligheten förrådade Immanuels vistelseort i Getsemane för 30 silverpenningar, men fick samvetsqual och gick bort och hängde sig.

Två år efter korsfästningen var den kultreligiöse fanatikern **Saulus** på väg till Damaskus med ett följe av beväpnade banditer för att fånga och avrätta Immanuels lärjungar. Han överraskades dock av Immanuel själv, som hade med sig ett kemiskt fyrverkeri och fick den bländade **Saulus** att tro sig ha blivit tilltalad av en vålnad. Det var efter den missförstådda undervisningen i Damaskus som han under namnet **Paulus** for land och rike runt och predikade tokerier för folket om "Jesus Kristus, Guds son", som av Universums påstådda framtrollare, Gud Fader Allsmäktig, hade skickats till Jorden för att låta sig avrättas, så att de troende inte skulle behöva stekas av Djävulen i helvetet efter döden. Det säger sig självt, att detta var en lära som av maktthungriga kristna prelater lätt kunde utnyttjas till att skrämja och andligt förslava godtrogna människor och exploatera dem ekonomiskt!

Nu bör man göra klart för sig, att "Kristus" (på grekiska Khristós, på hebreiska Mashiah) med betydelsen "den smorde" var ett på Paulus tid gängse ord i olika mysteriereligioner, där en viss person invigdes till någonting genom att insmörjas med "helig" olja. Enligt rymdkvinnan **Semjase** rörde det sig ursprungligen om mycket hemska kultceremonier, där en människa slaktades som offer åt guden efter att dessförinnan ha insmorts med blodet från något spädbarn eller någon ung kvinna, som man skurit halsen av.

Att denna förtjusande religiösa ceremoni så småningom förändrades på det sättet, att människoeffren upphörde och blodet ersattes med någon välluktande olja, kunde givetvis inte avlägsna de gamla associationerna till en rituellt slakt av en människa. Jesus Kristus skulle ju för övrigt enligt Paulus uppfattas som ett lamm, enligt Guds vilja slaktat för människornas synder. Innan profeten Immanuel dog i Indien vid 112 års ålder, måste han med sorg i hjärtat ha konstaterat, att den kultreligiösa galningen Paulus hade lyckats pådyvla honom ett falskt namn med en så negativ innebörd som Jesus Kristus!

För den som är intresserad av talmystik kan jag nämna, att det i Uppenbarelseboken omnämnda talet 666 tycks ligga fördolt i den latinska formen för benämningen Jesus Kristus, Guds son: **IESVS CHRISTVS, DEI FILIVS**. De fetstilta bokstäverna, som också är romerska siffror (D=500, C=100, L=50, IL=49, V=5, IV=4, I=1), har sammanlagt talvärdet 666!

Jag kommer i det här sammanhanget att tänka på vad Semjases far, **Ptaah**, meddelade Eduard Meier vid en kontakt 1975 angående de välsinnade utomjordingarnas försök i forna tider att befria jordmänniskorna från de illasinnade "Gizeh-intelligensernas" strävanden att hålla Jordens befolkning i de falska kultreligionernas bojar. Så här uttryckte han saken: "Då man inte längre förmådde att närma sig jordmänniskan med logik och sanning, smugglade man in subtila sanningar i kultreligiösa berättelser och spred dem så över hela Jorden." Uppenbarelsebokens mystiska omnämnande av "vilddjurets tal" tycks vara en sådan sanning!

SUNE HJORTH

PYRAMIDERNAS GÅTA

Hur länge våra etablerade forntidsforskare tänker fortsätta med att dra löje över vetenskapen genom sina orimliga förklaringar av pyramidernas uppkomst, återstår att se. Uppenbarligen beror det hela på att man vägrar inse, att det funnits civilisationer på vår planet av utomjordiskt ursprung, med tillgång till betydligt större kunskaper än vi och med en oerhört överlägsen teknologi. Den förklaringen ingår helt enkelt inte i den etablerade forskningens grundantaganden och ignoreras därför, hur närliggande och korrekt den än är!

Egyptologerna tror sig till exempel veta, att den **Stora Pyramiden** vid Gizeh byggdes för c:a 5.000 år sedan av de gamla egyptierna med relativt enkla redskap på 20 à 30 år för att tjäna som gravmonument (!) åt en farao **Kheops** eller **Khufu**, som hans namn också skrivs. Allt detta är givetvis nonsens. Bara det att regenten i ett forntida rike med en teknologi, som inte ens kan mäta sig med 1800-talets, skulle komma på idén att förhärliga sig själv (!) genom att försöka uppföra en gigantisk pyramidformad byggnad som en bättre förvaringsplats för sin döda kropp, är helt orimligt. Det har för övrigt aldrig påträffats någon kropp efter vare sig Kheops eller någon annan faraon i den Stora Pyramiden, bara en stenkista, där vad som helst kunde ha förvarats. Enligt egyptologerna skulle en anknytning till Kheops ha påträffats vid en undersökning av pyramiden år 1837 av engelsmannen **Richard Howard Vyse** i form av faraonens egyptiska namn Khufu på väggen i en övre kammare i byggnadens inre. Det har emellertid visat sig, att det var en klumpig förfälskning. Den äregirige Vyse hade nämligen själv målat dit namnet för att göra sig märkvärdig och därvid kopierat det ur en bok, där det dessutom råkade vara felstavat!

Orimligheten i påståendet av den grekiske historieskrivaren **Herodotos**, att den Stora Pyramiden skulle ha byggts på 20 år av 100.000 slavarbetare, som släpat de tunga stenarna uppför en väldigt lång ramp, som det tagit 10 år att bygga, borde lätt ha genomskådats av våra dagars egyptologer. De vet nämligen mycket väl, att den väldiga pyramiden består av c:a 2,5 miljoner tunga stenblock, som vart och ett väger mellan 2 och 70 ton. Som var och en lätt kan räkna ut, skulle det innebära, att ett sådant block infogats på sin noggrant beräknade plats ungefär varannan minut! Men varken detta eller det faktum, att pyramiden med en enastående precision orienterats efter de fyra vädersträcken och att den har komplicerade matematiska formler inbyggda har fått egyptologerna att inse, att dess uppförande krävt en betydligt högre utvecklad teknik än vår!

Sanningen om pyramidernas tillkomst på Jorden meddelades schweizaren Eduard Meier av rymdkvinnan **Asket** i ett informationssamtal redan 1956 och av rymdkvinnan **Semjase** 1976. De uppfördes av utomjordiska kolonisationer på vår planet för närmare 75.000 år sedan, då Lyrans stjärnbild stod i Kräftans tecken. De dåtida astronomerna hade nämligen förutsett, att Jorden redan på den tiden skulle drabbas av en katastrof från världsrymden, och de på flera kontinenter uppförda pyramiderna skulle av allt att döma tjäna som något slags skyddsstationer. Den förutsedda katastrofen inträffade också i verkligheten, med polvältning och väldiga flodvågor som följd. Av allt att döma sammanhängde den med jättekometen Förstöraren, som fångats in i vårt solsystem, där den med en genomsnittlig omloppstid av 575,5 år ibland trängde in i solsystemets inre och vållade stor förödelse.

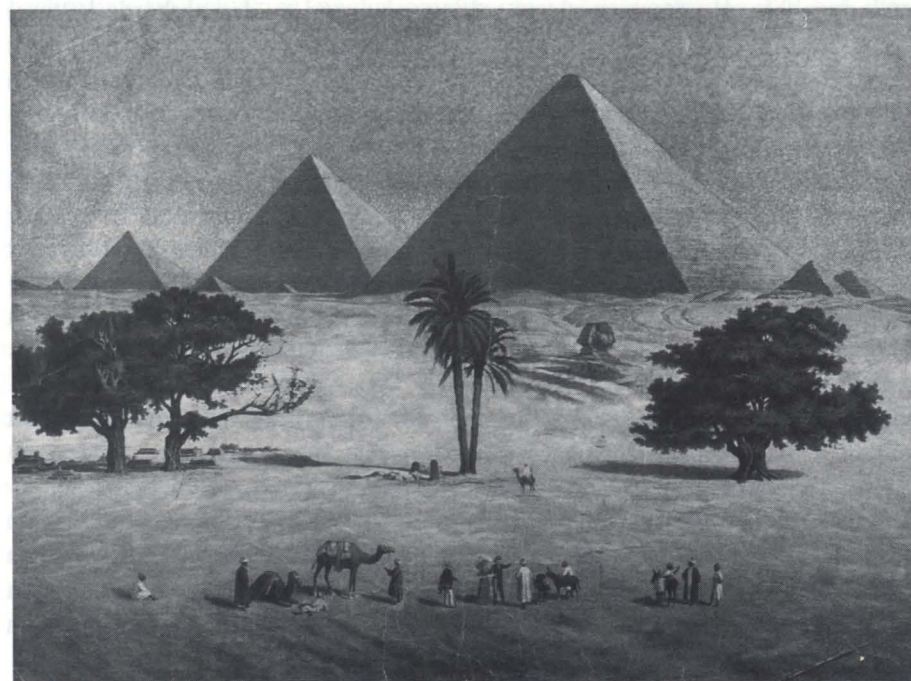
Astronomerna kunde också förutse kommande katastrofer av samma art i en avlägsen framtid, och pyramidernas mått och placering utarbetades nu på grundval av de astronomiska beräkningarna, så att katastroferna tack vare pyramidernas utformning och orientering skulle kunna förutses även av kommande generationer. När ljuset från centralsolen i vår galax föll in rakt genom en rörliknande öppning i den Stora Pyramiden till exempel och belyste en viss punkt i det inre, skulle det varsla om att en annalkande katastrof.

Flera för bortåt 75.000 år sedan förutsedda katastrofer med polvältningar och översvämningar skall också ha inträffat, även om pyramiderna tills för ungefär 10.800 år sedan lämnades åt sitt öde och inte användes för sitt ursprungliga syfte som skydds- och varningsstationer. Men vid denna senare tidpunkt härskade i Egypten enligt **Asket** en kung som hette **Sahluk**, vars son **Saurid** hade en förmåga att se in i framtiden. I en dröm hade Saurid sett en stor naturkatastrof drabba Jorden, och kung Sahluk kallade då samman landets alla vise män, som efter ingående undersökningar och studier av de gamla traditionerna fann att en jättestor komet inom loppet av 300 år skulle närma sig Jorden, kasta den ur dess bana och välla den.

Kungen förordnade nu, att de redan existerande pyramiderna skulle inredas som skydds- och överlevnadsstationer och hållbara livsmedel lagras i dem. Den här anordningen vidmakthölls också av hans efterträdare. Under de följande tre århundradena vårdades pyramiderna, och dess yttersidor belades med tjocka kalkstenar för att hålla borta vattnet. När den jättestora kometen kom för c:a 10.500 år sedan, Jorden välte och flodvågorna förintade allt som kom i deras väg, tog många människor sin tillflykt till pyramiderna, som också hade underjordiska utrymmen.

Att de väldiga pyramiderna uppfördes av en oss kunskapsmässigt vida överlägsen civilisation med en avancerad teknologi, får man nog ta för givet. Hur det gick till är svårare att säga, men om samma stenbehandlingsteknik användes som den vår svenske kontaktperson **Ante Jonsson** med egna ögon såg tillämpas på en främmande himlakropp, så skar man först ut stenblocken ur berget med hjälp av laserstrålar, varefter de med en svävande elektromagnetisk pråm av något slag transporterades till byggplatsen. Vid själva uppförandet av pyramiden skulle, enligt vad **Semjase** uppgav för Eduard Meier, fjärrstyrande mentala krafter ha kommit till användning. För oss underutvecklade jordmänniskor låter det givetvis fantastiskt så det förslår, men man får väl förmoda, att rymdkvinnan visste vad hon talade om!

SUNE HJORTH

TYNGDKRAFTENS GÅTA

Vad är det för kraft som gör att kroppar utan speciell flygförmåga med accelererande hastighet faller ner mot jordytan? Både **Newton** och **Einstein** tog ju för givet, att den så kallade tyngdkraften är en sorts dragningskraft, som jordmassan utövar på de omkring densamma befintliga föremålen. Men kanske är det inte så? Kanske fallande kroppars beteende korrektare förklaras genom antagandet, att de utsätts för ett utifrån kommande tryck, som utövas av oerhört små och oerhört snabba partiklar, av somliga kallade gravitoner?

En som menar det är den danske amatörforskaren **Arne Gabs** från Tönder i södra Jylland. I den nyligen utkomna boken **Det nye univers** (Bogans Forlag) lägger han fram en fysikalisk teori för dynamiken i hela universum, som till stor del verkar ganska plausibel. Enligt Gabs genomkorsas universum i alla riktningar av osynliga och utomordentligt snabba "tyngdpartiklar", som utslungas från de jättestora svarta solarna på grund av den oerhörda hettan i deras inre. En över jordytan befintlig kropp påverkas nu huvudsakligen av de uppifrån kommande partiklarna och trycks av dessa ner mot marken, eftersom den genom jordklotet avskärmas från trycket av nedifrån kommande partiklar!

Det skulle alltså inte röra sig om någon dragningskraft från jordmassans sida utan om en avskärmning av tyngdpartiklar. Om resonemanget är riktigt, skulle väl också Månens bundenhet vid Jorden bero på att den är tillräckligt nära för att avskärmas från det från visst håll kommande tyngdtrycket, liksom planeterna i deras omloppsbanor runt Solen avskärmas av denna himlakropp.

Uppfattningen bygger alltså på att det skulle finnas partiklar, som är mycket mindre och oerhört mycket snabbare än ljuspartiklarna, fotonerna. Beträffande ljuset menar den danske amatörforskaren, att det var fel av Einstein att betrakta det som en vågrörelse i ett icke existerande medium ("etern"). Ljuset är - som också Newton ansåg - en rörelse av partiklar, och när vi talar om dess olika frekvens, så menar vi ingenting annat än de olika avstånden mellan fotonerna, varvid frekvenserna uppfattas olika, beroende på om ljuskällan rör sig i riktning mot eller från iakttagaren.

Den berömda rödförskjutning av ljuset från avlägsna stjärnor, som många astronomer tolkat som att Universum utvidgar sig, beror dock enligt Gabs helt enkelt på den stora massan av tyngdpartiklar. Beträffande ljusets hastighet menar han också, att den tvärtemot vad Einstein tog för givet ingalunda är konstant utan varierar allt efter det passerade mediets eller gravitationsfältets beskaffenhet. Han menar också, att även fotonerna utsätts för tyngdtryckets accelererande inverkan, när de rör sig i riktning mot till exempel en svart sol och då uppnår en särskilt stor fallhastighet.

På grund av de svarta solarnas enorma täthet kan trots deras ofattbart höga temperatur ingen ljus- eller värmestrålning slippa ut från dem. Däremot åstadkommer elektronernas stora rörelseenergi i dem en bortstötningseffekt, varigenom oerhörda mängder av hypersmå och hypersnabba partiklar slungas ut i världsrymden. Där blir de förr eller senare åter till beståndsdelar av andra existerande himlakroppar i deras väg, kanske solar, som på nytt slungas ut energipartiklar, och så vidare i all oändlighet. Det universum, som Arne Gabs beskriver i sin bok är en evighetsmaskin utan början och utan slut och utan gränser, ett dynamiskt energikomplex stätt i evig förändring.

Även om det inte faller Gabs själv i smaken förefaller hans hypotes att komma mycket bra till pass, när det gäller att förklara hur det kommer sig, att våra utomjordiska besökares strålskepp kan sväva orörliga över marken och överhuvudtaget navigera som de gör. Enligt uppgift från den rymdkvinna, som 1954 kommunicerade med den amerikanske ingenjören **Rolf Telano**, är deras farkoster utrustade med en mekanism, som alstrar ett konformat repulsionsfält ovanför dem, varigenom verkan av tyngdkraften avleds på samma sätt som ett paraply avleder en regnskur kring den som bär det. Farkosten blir med andra ord tyngdlös och kan drivas med en liten elektronstråle och kryssa uteder de geomagnetiska meridianerna precis som piloten vill.

Hypotesen kan också hjälpa till att förklara, hur man från marken kan dras upp i ett strålskepp med hjälp av en så kallad transportstråle, eller bara dras upp ett stycke, så att man blir hängande 25 m över marken. Det sistnämnda var just det som 1984 hände den utvalde kontaktpersonen **Ante Jonsson** i det lilla samhället Tingsryd i Småland, när de utomjordiska efter ett misslyckat kontaktförsök några veckor tidigare ville handgripligt demonstrera för honom, att de inte ville honom något ont. I vår gemensamma bok, **Fantastiska resor med UFO**, som utgavs 1989, gjorde jag inte något försök att närmare förklara händelsen men gör det nu i stället. Samtidigt som jag avstår från ett eventuellt nobelpris i belöning, hoppas jag dock att kunna sätta vetenskapen på rätt spår!

Om vi antar, att Ante plötsligt avskärmades från det normala gravitontrycket uppifrån, så att han blev tyngdlös, när strålskeppet befann sig rakt ovanför honom, och att luftmolekylerna i den transportstråle, som omgav honom, samtidigt joniserades, så att atomernas elektronskal kollapsade, då måste nästan ett vakuum ha uppstått i transportstrålen, starkare ju närmare strålningskällan. Icke-joniserad luft måste då ha strömmat in i och upp i det nästan tomma rummet, och sugit med sig den viktlösa kroppen!

Om Arne Gabs små partiklar har en hastighet, som i verkligheten är miljontals gånger ljusets, då misstänker jag, att de är identiska med de partiklar, som man har gett namnet **tachyoner** (av tachýs, det grekiska ordet för snabb), och vilka enligt uppgift från den plejadiska rymdkvinnan **Semjase** till schweizaren **Eduard Meier** ligger till grund för det framdrivningssystem, som möjliggör utomjordingarnas färder till och från avlägsna stjärnor. Sedan rymdskeppet med hjälp av ljusemissionsdrift kommit upp till ljushastigheten ett stycke ut i rymden (och koordinaterna till målet inställts, får man väl förmoda), bryter man in i den så kallade **hyperrymden**, där rum och tid kollapsar och man på någon miljondels sekund i avmaterialiserat tillstånd kan färdas praktiskt taget hur långt som helst i det tidlösa!

Det här lär gå till på det sättet, att strålskyddsskärmen runt skeppet för detta korta ögonblick kopplas bort, samtidigt som hastigheten plötsligt ökar oerhört, vilket har till följd en blixtnabb utvidgning av skeppets massa, liktydig med en avmaterialisering vid utgångspunkten, följd av en omedelbar återmaterialisering vid det avlägsna målet. Ingenjör Telanos kontakt talar om att rymdfarkosten med hjälp av en mekanism styrs in på en frekvens, som synkroniserar med "de primära energiflöden", som genomtränger hela universum, men är något ur fas med dem. Den maximala hastighet, som kan uppnås, skulle då bero på den grad av fasförskjutning som kan åstadkommas, vilket har med kraftkapaciteten att göra.

SUNE HJORTH

VÅR TEKNIK PÅ VILLOVÄGAR

Den märklige österrikaren **Viktor Schauburger** (1885-1958), som på 20-talet bland annat konstruerade modellen till ett slags flygande tefat, stod enligt en uppgift av rymdkvinnan **Semjase** till schweizaren **Eduard Meier** i telepatisk kontakt med utomjordiska intelligenser. Men så var också hans tänkande banbrytande så det förstår!

Den här naturforskaren, uppfinnaren och filosofen härstammade från en gammal bayersk adelssläkt, som på 1200-talet förlorade sitt fäderneärvda slott efter att ha råkat i strid med den mäktige katolske biskopen av Passau. Redan i unga år visade Viktor Schauburger ett ovanligt stort intresse för att studera naturen, inte minst vattnet och dess rörelser och egenskaper under olika förhållanden. Som anställd skogsvaktare väckte han stort uppseende med en av honom specialkonstruerad flottningsränna, som möjliggjorde mycket billiga och bra virkestransporter. Principerna hade han hämtat från naturen själv. Vid rätt temperatur och med rätt rörelse kunde vattnet få en helt annan transportförmåga än annars och till och med få huvudstora stenar att börja röra sig i cirklande rörelser upp mot vattenytan, dansande som foreller vid vattenfallen.

Som förmodligen den förste i världen insåg Schauburger det ekologiska vansinnet i att kalhugga stora skogsytor, varigenom bl a grundvattnet sjunker vida omkring. Grundvattennivån är nämligen beroende av vegetationens kylande verkan på marken. Om t ex en torkperiod inträder, då dras på grund av trädens ökande avdunstning värme bort från rotområdet, som kyls ner i riktning mot +4 grader Celsius, och då stiger grundvattnet upp som det skall. Kalhuggningen av skogen uppe i Rhens källområden i det schweiziska höglandet var enligt Schauburger också orsaken till förstöringen av denna flod. När skogsområdena kalhöggs, kunde inte längre någon nederbörd magasineras, utan allt vatten störtade raka vägen ut i flodfåran, rev med sig allt i sin väg, uppvärmdes hastigt och lade sedan av sin börda av sten och grus. Flodbädden slammades igen och översvämningar började. Situationen förvärrades sedan ytterligare av den vattenreglering som företogs enligt helt felaktiga metoder. Med lämpligt utformade styrelement i flodbädden, hade man kunnat ge vattnet en sådan rörelseform, som avsevärt mildrade olägenheterna.

Skogens träd spelade enligt Schauberger vidare en viktig roll vid uppbyggandet av den metallhaltiga "isoleringshud", som skiljer den negativt laddade marken från den positivt laddade atmosfären, en förutsättning för en växtprocess överhuvudtaget. Förstörs skogen, då förstörs också uppbyggnaden av ett naturligt, biologiskt normalt vatten och därnäst uppbyggnaden av all övrig organisk materia. Den biologiska kvaliteten hos näringen sjunker, och människan drabbas alltmer av bristsjukdomar, kärlsjukdomar och slutligen cancer, den logiska följden av att skogens och vattnets naturliga processer blir störda.

Den genom försämringen av vattnet, jordens blod, förorsakade minskningen av jordens produktionsförmåga har man sett sig föranlåten att motverka genom att sprida ut konstgödsel på åkrarna. Härigenom får man visserligen en tillfällig kvantitativ skördeökning, men efter några år slaggas den konstgödslade jorden igen. Tar bonden då till så kallad djupplöjning, förstör han därmed helt och hållet jordens kapillärer (fina hårrörskärl). På den degenererade jorden förlorar kornet sin stärkelsehalt, ängarna angripas av mossor, åkrarna drunknar i ogräs och arbetet och kostnaderna bara ökar. När man så också ser sig tvingad att parera angrepp från skadeinsekter och liknande genom att förgifta jorden med kemiska bekämpningsmedel, kan det hela förr eller senare endast sluta med en katastrof för hela livsmedelsförsörjningen!

Enligt Victor Schauberger, som speciellt intresserade sig för uppgiften att i samarbete med naturen frambringa en användbar och ej miljöförstörande energi, är hela den av mänskligheten tillämpade tekniken för energialstring destruktiv och utvecklingshämmande. Alla dessa explosionsmotorer till exempel, som världen är full av, arbetar ju inte ens med 50 procents verkningsgrad, och våra tillgångar på fossila bränslen är begränsade. Kan det vara något fel på själva principen bakom vår tekniska utveckling?

Naturen - eller var det kanske utomjordingarna? - gav Schauberger svaret på den frågan, och han formulerade svaret på följande vis: **Vi använder en felaktig form av rörelse!** Det finns nämligen två grundläggande rörelseformer i naturen - en uppbyggande och en nedbrytande. Den förstnämnda rörelseformen är den cykliska spiralrörelsen, en rörelse utifrån och inåt mot centrum. Den andra är den centrifugala explosionsrörelsen, då partiklarna i mediet liksom kastas rakt ut från centrum mot periferin. Den uppbyggande rörelseformen hör samman med fallande, den andra med stigande temperatur. I naturen är det en ständig växelverkan mellan dem, men den uppbyggande rörelseformen måste överväga, om en utveckling ska kunna ske.

Hela vår moderna teknik, menade Schauberger, är just byggd på den nedbrytande rörelsens princip, på förbränning, explosion, expansion, och det slog honom att den dåliga verkningsgraden, som den här tekniken måste dras med, är en följd av naturens eget motstånd mot människans renodlande av den destruktiva principen. Värme problemen, luftmotståndet, ljudvallen - vad är de annat än naturens signal till människan, att hon är inne på en felaktig väg? **Vår teknik är en dödstechnik. Utom ett fruktansvärt slöseri med kol och olja, som har viktigare uppgifter att fylla i naturens hushållning än att förbrännas i vansinnigt arbetande maskiner, så lämnar denna teknik dessutom ifrån sig exkrementer och avfall, som förgiftar och smutsar ner hela vårt livsrum.**

Schauberger ville visa på en annan och bättre väg att producera energi, där den cykliska rörelseformen används för att utlösa den positiva energi som finns i övermått i luft och vatten. Han sade sig ha löst problemet och visat, vilken väg den mänskliga tekniken måste slå in på, om vi inte alla snart ska hamna i fördärvet. Atomsprängningen är höjdpunkten och samtidigt slutpunkten för den dödstechnik, som steg för steg för mänskligheten mot undergången.

I stället för de energislösande explosionsmotorerna, som ju bl a frambesvurit den mördande kampen om råvarorna i jorden och den hänsynslösa exploateringen av fyndigheter av olja, gas och metall, rekommenderade Schauberger **implosionsmotorer**, som drivs av den inneboende energin i vatten och luft. Eftersom energin är bipolär, beror det helt enkelt på arten av rörelse hos medierna jord, vatten och luft, vilken art av energi som skall frigöras. Det kan vara den bioelektriska, nedbrytande energiarten eller den biomagnetiska, leviterande arten som överväger. Universitet och högskolor lär bara ut om kraftfrigörandet vid den tryck- och värmestegrande centrifugala rörelseformen, menade Schauberger. De känner inte till det kraftfrigörande, som kan åstadkommas, om medier som luft och vatten på lämpligt sätt leds in i den centripetala rörelseformen, som får tryck och temperatur att sjunka. Kraftfrigörandet skulle i så fall bero på vissa reaktioner hos medierna på atomnivå.

Beträffande konstruktionsprincipen för sitt av en implosionsmotor drivna flygande tefat hade Schauberger redan på 40-talet sin uppfattning klar: ***Om man för in vatten eller luft ... i 'cykliska' högväriga svängningar i närheten av vissa katalysatorer, så uppkommer en energi ... som leviterar med oerhörd kraft och som tar den form som skapat den med på släp... Man får här den ideala flygande anordningen ... praktiskt taget utan varje slags drivmedel.***

Under kriget tvingades Schauberger 1943 av tyskarna att ställa sig i ledningen för ett forskarlag av krigsfångar i syfte att utveckla sin maskin. Forskningsarbetet blev både en framgång och ett misslyckande: Det tillverkade flygande tefatet lyfte upp mot taket i verkstadshallen och krossades. Vid krigsslutet blev Schauberger internerad av amerikanerna för att han kände till processer för att alstra atomenergi. Sedan det österrikiska statsfördraget hade ratificerats, tog han åter itu med sin forskning, men eftersom han hade förlorat allt vad han ägde vid krigsslutet, hämmades han ständigt av bristen på resurser. Till slut grep Schauberger efter en sista möjlighet att förverkliga sin dröm om att få ge mänskligheten en ny och livsuppbyggande teknik. År 1958 övertalades han nämligen av ett par amerikanska agenter att följa med till USA, där tekniska förberedelser påstods ha gjorts för att utveckla hans upptäckter och obegränsat kapital skulle ställas till hans förfogande. Sedan han lovat att stanna där i tre månader, flögs han och hans son **Walter** till Texas, dit också medfördes allt vad som fanns av skriftligt underlag, modeller, apparater och annat material.

Men Viktor och Walter Schauberger fördes ut och isolerades i Texasöknen, utan förbindelse med omvärlden. Då de frågade när försöksarbetet skulle börja, svarade man att "nu har vi gott om tid", och de fick i uppdrag att skriva ner allt de kände till. När de tre månaderna hade gått och Viktor Schauberger begärde att få återvända till Europa, vägrade man honom detta, såvida han inte undertecknade ett framlagt kontrakt på engelska, vars innehöll översattes för honom i stora drag. Kontraktet förpliktade honom att iakttaga fullständig tystnad om sina hittillsvarande och kommande upptäckter. Samtidigt måste han överlämna allt han hittills visste till chefen för "gruppen", en viss **mr R.D.** Denne erhöll alla rättigheter till materialet, som han kunde försälja till andra grupper efter gottfinnande. Sonen hotades med, att om han inte höll tyst, så skulle han nog bringas till tystnad av deras agenter i Europa. Efter att ha pressats till undertecknande kunde Viktor tillsammans med sonen resa hem till Österrike, där han skulle dö endast fem dagar senare.

Allt hade tagits ifrån honom av ekonomiska gangsters, sedan de lurat honom i fällan med falska förespeglingar, skriver **Olof Alexandersson** i sin bok **Det levande vattnet** (1986). Tragiskt nog hade Schauberger tvingats till just det som han enligt egen utsago hade fruktat i hela sitt liv: *att kasta dessa av Försynen anförtrödda kunskaper för svinen. Kapitalister är nämligen inga idealister. Och vilse har de gått allihop, kapitalisterna, socialisterna och kommunisterna. Och även vetenskapsmännen vrider Skapelsens klocka tillbaka...* Men Viktor Schaubergers idé att öka den uppbyggande energin i världen är nog en aktuellare uppgift för oss än någonsin!

ATT PLANERA FÖR EN BÄTTRE VÄRLD

Våra utomjordiska vänner tycks i första hand vilja varna oss för vad vi ställer till med här på Jorden, även om de inte är beredda att ingripa aktivt i våra angelägenheter. Vi måste själva ta vårt ansvar, säger de, men betonar, att vi med vårt krigiska våld står på undergångens brant. Och nog har vi problem så det räcker till och blir över: ekonomiska orättvisor, arbetslöshet, brottslighet, drogmissbruk, massfattigdom, sjukdomar, svält och elände, och så krig naturligtvis!

Vad är det då för fel på oss jordmänniskor, och vad borde vi göra för att reda upp situationen? Ett huvudfel är väl, att vi låter oss regeras och manipuleras av diverse makthungriga och vinningslystna personer i stället för att skaffa oss en klar vision av hur samhället och världen borde inrättas för att skapa välbefinnande och lycka åt alla människor. Med hjälp av lite förnuftig planering borde vi rimligtvis kunna rätta till de bestående missförhållandena.

Planering av till exempel den ekonomiska verksamheten i ett samhälle i syfte att skapa full sysselsättning, effektivisera produktionen och möjliggöra en rättvis fördelning av produktionsresultatet anses visserligen inte alls vara acceptabel av det så kallade fria marknadssystemets företrädare. Men kan det verkligen vara riktigt, att enskilda personer skall ha frihet att roffa åt sig miljardförmögenheter på andras bekostnad med snart sagt vilka knep som helst eller genom valutaspekulationer mer eller mindre tömma ett land på dess tillgångar? Måste inte alla ärliga människor erkänna, att det fria marknadssystemet för andra gången på mindre än ett århundrade har lett till en arbetslöshet av sådan omfattning, att man kan tala om en social katastrof?

Felet med den sortens planhushållning som under namn av socialism tillämpades i öststaterna var väl snarast, att den inte bars upp av en vision om ett samhälle utan makt- och rikedomssprivilegier för ett fåtal. I själva verket byggde man upp en auktoritär statsmakt och ersatte privilegierna för miljardärerna i de kapitalistiska länderna med partibossarnas och byråkraternas privilegier. Någon **planhushållning i ett privilegiefritt samhälle** har ännu aldrig prövats någonstans på Jorden, därför att man aldrig gjort riktigt klart för sig, hur ett sådant samhälle skulle se ut i praktiken!

Förmodligen måste världen organiseras nerifrån och uppåt, med självstyrande och i väsentlig mån självförsörjande enheter enligt en decentraliserad och federalistisk modell. En central statsmakt, som en massa människor är beroende av för sin försörjning och för utformningen av sitt liv, innebär att de vanliga medborgarna i motsvarande mån berövas friheten att själva påverka sin livssituation, ställs under förmynderskap av en onödig och privilegierad byråkrati och får finna sig i en lägre levnadsstandard än som annars varit möjlig.

Den primära samhällsorganisationen bör vara **kommunen**, som i möjligaste mån skall vara självförsörjande i fråga om livsmedel och dagligvaror, och där beslut om större investeringar helst skall tas genom kommunala folkomröstningar efter en föregående fri och saklig debatt i de lokala massmedia. Alla större företag, som huvudsakligen betjänar den lokala befolkningen, bör ägas av kommunen i fråga, medan alla större företag, som huvudsakligen betjänar hela landets invånare, bör ägas kollektivt av kommunerna - av staten om man så vill - även om de ligger inom en kommuns område och ger sysselsättning åt dess invånare.

Också alla hyresfastigheter inom en kommun bör ägas av densamma, och liksom byggnader i den kommersiella stadskärnan uppföras efter en noga genomtänkt samhällsplan, som inte minst tar sikte på att kommunen i fråga skall vara avsedd för ett begränsat antal invånare och inte hela tiden hålla på att växa som en annan cancersvulst. Det är nämligen just detta ohämmade växande av stadsbebyggelsen, som utgör ett av de allra värsta, tyvärr alltför sällan omdebatterade sociala problemen i vår katastrofdrabbade värld!

I det fria marknadssystemets länder har man praktiskt taget överallt på Jorden överlåtit åt "det fria näringslivet", d v s diverse företagare och fastighetsspekulanter, att i vinstsyfte göra byggnadsinvesteringar precis var det har passat dem. Framför allt har detta lett till en sammangyttring av miljontals människor i storstäder, med ödesdigra sociala konsekvenser som följd, inte bara enorma trafik-, avfalls-, miljö- och hälsoproblem utan också en organiserad brottslighet utan like och ett ständigt tilltagande gangstervälde. Och inte heller kan man påstå, att det varit så mycket bättre ställt med sammangyttringen i de byråkratiskt centralstyrda staterna, det finns väl numera ungefär samma överbefolkning och samma slags maffia i Moskva som i Chicago eller New York!

Vad som är ett lagom stort invånarantal för en kommun, kan naturligtvis diskuteras, kanske 50.000, kanske mer, kanske mindre. Men låt oss antaga, att ett tiotal nya, välplanerade städer av den storleksordningen byggdes i det inre av Norrland, och att en halv miljon stockholmare fick chansen att flytta dit! Skulle det inte innebära en radikalt förbättrad livssituation för de utflyttade, samtidigt som även situationen för de kvarboende förbättrades genom både förbättrat utrymme och betydligt större chanser att komma till rätta med brottsligheten?

I det globala perspektivet är det dessutom själva den fruktansvärda överbefolkningen som sådan, som förtjänar den största uppmärksamhet. Vi är nämligen redan flera miljarder människor för många på den här planeten, och speciellt i u-länderna sätts fullkomligt ansvarslost en massa barn till världen, utan att föräldrarna har någon rimlig chans att ge sin avkomma chansen till ett civiliserat och människovärdigt liv, försörja den eller ens hålla den vid liv. Resultat blir massfattigdom, svält, sjukdomar och död och omöjliggörande av alla strävanden att bygga en fin och bra värld för alla människor!

En viktig orsak till den här ohämmade och ansvarslösa barnalstringen är säkerligen den inbördes konkurrensen mellan diverse olika kulturreligiösa trosläror, kristendomen, judendomen, islam, hinduismen med flera, vilkas professionella förkunnare ofta uppmanar sina anhängare att föröka sig så mycket som möjligt och fördömer allt vad förnuftig barnbegränsning heter. Det var t ex inte länge sedan påven i Rom uppmanade alla apotekare att inte längre sälja några preventivmedel, eftersom det var oförenligt med kyrkans "moraliska principer", och mot kvinnans rätt till fri abort organiseras formliga hetskampanjer av de makthungliga prelaterna!

Genomförandet av en effektiv födelseplanering i u-länderna, d v s införandet av statliga åtgärder i dessa länder för en drastisk minskning av födelsetalen, borde ställas som ett oeftergivligt villkor för allt så kallat u-landsbistånd överhuvudtaget. Det kan inte vara rimligt, att svenska skattebetalare skall punga ut med tiotals miljarder kronor per år för "hjälpssändningar", som bara bidrar till att göra den kommande överbefolkningskatastrofen ännu fasansfullare. Och vi borde kräva, att Förenta Nationerna tar upp frågan om födelseplanering på sin dagordning. Kunde vi dessutom medverka till att FN organiserar en regelrätt **militär fredsstridsstyrka** med kontingenter från olika länder att omedelbart sättas in mot maktgalna angripare av alla slag, innan de hinner ställa till med en sådan förödelse som i det forna Jugoslavien, då hade vi tagit ytterligare ett väsentligt planeringssteg på vägen till en bättre värld!

MINNEN FRÅN ETT TIDIGARE LIV

När jag för ca 10 år sedan hade stora sömnsvärigheter, öppnade sig hjärnan lite, och jag fick minnesbilder från en tidigare inkarnation. Det här livet måste ha varit för länge, länge sedan, och jag levde ombord på ett rymdskepp! Jag var en liten flicka på 6 år, och ombord på skeppet fanns även en liten pojke i samma ålder, som lärde mig att teckna film genom att blåsa luft mot en skärm. Vi hade en apa som kamrat.

Skeppet var väldigt stort, klotrunt och hette Blå skeppet. På insidan av de rundade väggarna fanns fåror, där det hela tiden strilade vatten med ett härligt, droppande ljud, mycket behagligt för örat. Vid mitten av skeppet löpte på ena sidan en loftgång, som hade dörrar till små sovkabiner och stora laboratorier. Vid slutet av loftgången löpte en trappa nedåt till botten av skeppet. Men man såg inte botten, eftersom man hade skapat en illusorisk djungel där, som var mycket vacker, man njöt av anblicken.

Mina föräldrar var vetenskapsmän, arbetade kopiöst mycket. Dom var intellektuellt kyliga och hade inte mycket tid över för mig. Dom forskade i liv på många planeter, förbättrade liv med en avancerad genteknik. Jag tror faktiskt, att dom var kapabla att tillverka levande robotar, så långt kommen var deras vetenskap. Atmosfären var mycket andlig, magisk.

En gång, när vi åkte **rymdbil** till en annan planet (från moderskeppet alltså), hittade vi en stor bläckfisk med underbara ögon. Den forslades till Blå skeppet och fick leva där, medan den undersöktes. En rymdbil var strömlinjeformad, i någon glänsande blandning av stål och aluminium, med fönster runt om och en antydning till vingar. Den lät puppande och var mycket komfortabel.

Jag minns också en gång, när dom flyttade över mej till en planet, som kan ha varit Saturnus. Om det var en helt magisk överflyttning vet jag inte, men jag tror det. Jag minns att marken var som ett gungfly och brunaktig, det var som att gå på en uppblåst gummimadrass. Där fanns även små hus, vita till färgen, med fönster som var rundade i hörnen. De enda levande varelser jag såg var kossor, som lugnt och värdigt gick på denna gungande yta.

GULLEVI FAHLANDER

VÅRT PROGRAM

Sveriges UFO-förbund är en riksorganisation för lokala grupper och enskilda, som vill informera sig själva och andra om bevisen för att vida högre utvecklade civilisationer från andra världar besöker vår planet i sina elektromagnetiska rymdskepp, och för att våra jordiska makthavare sedan länge har hemlighållit detta för de egna medborgarna!

Informationen bygger dels på forskningsresultaten från en del bra ufologer (det finns sådana också!), dels på det oerhört intressanta men för de flesta obekanta informationsmaterial, som utomjordingarna själva förmedlat till några utvalda kontaktpersoner, som den märklige Eduard Meier i Schweiz, som kommit dem mer in på livet än någon annan, liksom vår egen smålänning Ante Jonsson.

Våra vänner och släktingar från rymden vill uppenbarligen varna oss jordmänniskor för riskerna med vår oerhörda andliga och sociala underutveckling i kärnvapenåldern och har en hel del värdefulla synpunkter på hur vi borde leva vårt liv på den här planeten. För att undgå den katastrof, som våra makthavares självishet, vinningslystnad och maktbegär driver oss här emot, måste vi lära oss att hysa välvilja, förståelse och respekt för våra medmänniskor och deras demokratiska och mänskliga rättigheter och se upp med det hat och den fanatism och intolerans, som blivit följden av diverse falska kulturreligiösa trosläror.

Om vi bara kunde utvecklas i sanning, vetande, visdom och kärlek och vore inställda på att skapa ett fint och bra samhälle för alla medborgare, skulle vi så småningom kunna göra Jorden till vårt gemensamma paradiset!

SVERIGES UFO- FÖRBUND

I styrelsen:

Sune Hjorth (ordf)

Krister Grafström (sekr)

Olof Andersson (kassör)

UFO-KONTAKT

Tidskrift för studium av fakta angående utomjordiska flygande objekt samt främmande civilisationers närvaro på Jorden både förr och nu, organ för Sveriges UFO-förbund (SUFO).
ISSN 1103-6842

Redaktör och ansvarig utgivare är Sune Hjorth, Box 46, 851 02 Sundsvall, telefon och fax 060-11 33 24.

Prenumerations- och medlemsavgift för år 1993: 120 kr (4 nr).

Postgiro: 634 84 27 - 3 (Sveriges UFO-förbund).

Förra årgången (4 nr) kan rekvireras för 80 kr.

Du som finner tidskriften intressant och värdefull, värva om möjligt fler medlemmar/prenumeranter!

Ulrika Lindholm
Rusthållarvägen 139
12160 JOHANNESHOV

B FÖRENINGSS-
BREV

